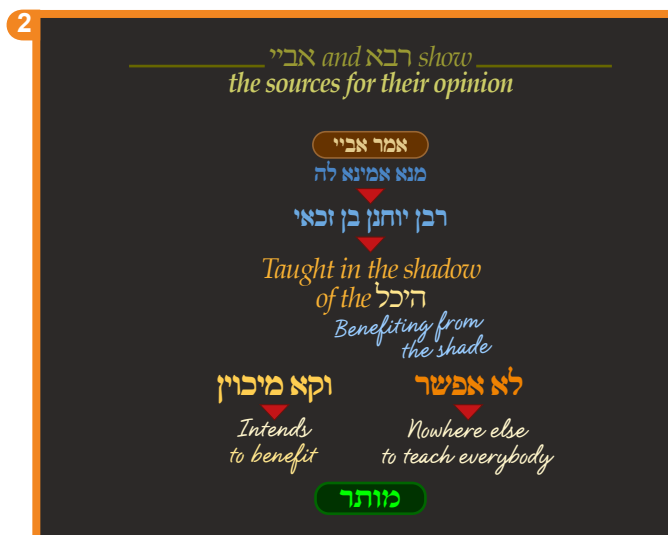

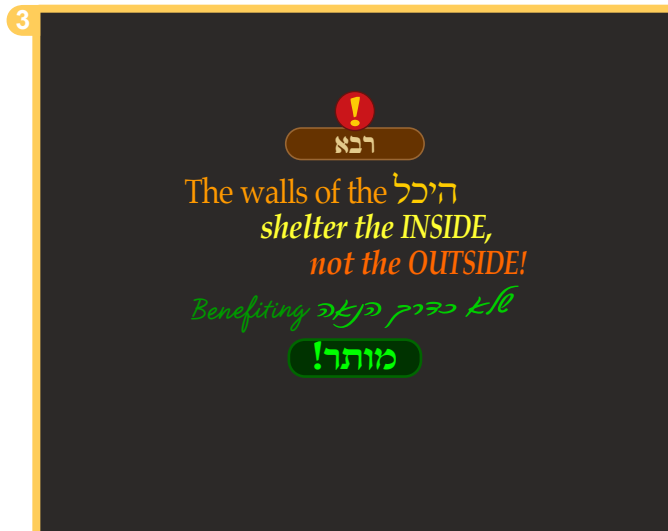
1 In the previous Daf we learned a version of the מחלוקת אביי ורבא in a case of לא אפשר וקא מיכוין - it is unavoidable, but he intends to benefit from it - According to רבי שמעון who holds דבר שאינו מתכוין is מותר, and the כוונה is a factor, all would agree it is אסור, because he has כוונה to enjoy it. The מחלוקת is only according to רבי יהודה who normally does not consider כוונה to be a factor: רבי אביי says it is מותר since it was unavoidable, and כוונה is not a factor. רבא says it is אסור, because ר' יהודה is not concerned with כוונה only when it is להומרא, but in this case, taking כוונה out of the picture is לקולא, therefore כוונה remains a factor.

2 In today's דף, אביי ורבא each show the source for their opinion: - אמר אביי מנא אמינא לה - רבא's source was רבן יוחנן בן זכאי who taught in the shadow of the היכל, benefiting from the shade. Apparently, לא אפשר וקא מיכוין - when it is not possible to avoid - since there was nowhere else to teach everybody about the הלכות of יום טוב - and one intends to benefit, it is מותר!

3 רבא does not accept this proof, because the walls of the היכל were made to shelter the inside and not the outside, and when benefiting from the shade outside it is considered שלא כדרך - an unusual way of benefit, and therefore מותר.

4 אמר רבא - Rava provides two possible sources: First, from the fact that the ברייתא says that when repairs had to be made to the קדש הקדשים, the repairmen would be lowered in a box so that they would not enjoy seeing the walls - we see that לא אפשר וקא מיכון - when the הנאה is unavoidable but you intend to benefit, it is אסור. אביי rejects this proof because מעלה עשו בבית קדשי הקדשים - This is an additional חומרא that was put in place specifically for the קדש הקדשים.

4 אמר רבא
מנא אמינא לה

1st
ברייתא:

REPAIRS made to
the קדש הקדשים

Repairmen were
lowered in a box
So they wouldn't enjoy
seeing the walls

לא אפשר וקא מיכון
אסור!

אביי

מעלה עשו
בבית קדשי הקדשים

This is an additional חומרא
specifically for the קדש הקדשים

5 Second, from the fact that the ברייתא says; קול ומראה וריח אין בהן משום מעילה - The benefit of hearing, seeing and smelling is not a violation of מעילה. The implication is that it is still אסור, presumably for people who are doing the עבודה and will unavoidably benefit from the sounds sights or smells of קדשים. This proves that לא אפשר וקא מיכון is אסור! אביי rejects the proof because the ברייתא may only be saying that it is אסור for people who stand outside, who are אפשר וקא מיכון - they can easily avoid the benefit.

5 2nd
ברייתא:

קול ומראה וריח
אין בהן משום מעילה

It's still אסור,
presumably
for those doing the עבודה
unavoidably benefiting

לא אפשר וקא מיכון
אסור!

אביי

It is ONLY אסור for
those standing outside

אפשר וקא מיכון
They CAN avoid the benefit

6 The גמרא next has a parenthetical discussion about קול ומראה וריח אין בהן משום מעילה - and cites a ברייתא which clearly states that smelling the קטורת is a violation of מעילה.

6 A parenthetical discussion about...

קול ומראה וריח
אין בהן משום מעילה

?

ברייתא:

קטורת
Smelling the
מעילה IS a violation of

7 רב פפא concludes that only קול ומראה אין בהן משום מעילה - Benefiting from sounds and sights of הקדש, do not constitute מעילה, because יש בהן ממש - they are intangible pleasures, but ריח - smells of קטרת are subject to מעילה, because they are ממש - they are considered substantial because of the incense itself.

8 When the Braisa said that ריח is not subject to מעילה, it was referring to the smells לאחר שתעלה תמרתו - after the smoke went up, and the קטרת was burned. Once נעשית מצותו - its mitzvah has been accomplished, אין בו משום מעילה - it is no longer subject to מעילה.

The גמרא asks
והרי תרומת הדשן - Regarding which the Torah says;
והרים את הדשן אשר תאכל האש את העולה על המזבח ושמו אצל המזבח -
We learn from ושמו that it is אסור בהנאה. Apparently,
דנעשית מצותה ויש בה משום מעילה -
Even though the מצוה is done, it is still subject to מעילה?

9 The גמרא answers that we combine תרומת הדשן with עגלה ערופה where the Torah says; וערפו שם את העגלה בנחל - We learn from שם that it remains אסור בהנאה even after the מצוה is done. - וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין - Two פסוקים that teach the same חידוש are considered to be the exception and not the rule. Only in these two cases does it remain אסור בהנאה even after מצותו נעשית, but elsewhere, such as in the case of קטרת - once it is burned it's no longer אסור בהנאה.

10 Only in these two cases does it remain אסור בהנאה even after נעשית מצותו, but elsewhere, such as in the case קטרת - once it is burned it's no longer אסור בהנאה.

10

!

<p><i>In these two cases</i> תרומת הדשן & עגלה ערופה Remains אסור בהנאה <i>even AFTER</i> נעשית מצותו</p>	<p><i>But elsewhere, like</i> קטרת Once it is burned <i>it's</i> מוותר בהנאה</p>
---	--

11 Even according to the opinion that holds - שני כתובין הבאין כאחד מלמדוין we can treat two פסוקים that teach the same חידוש as a reflection of the rule that should be applied elsewhere, the אגלה ערופה and תרומת הדשן from איסור הנאה cannot be applied elsewhere because they each have a specific מיעוט in a פסוק to limit the אסור הנאה to these two cases.

11

Even according to...
שני כתובין הבאין כאחד מלמדוין
 We can treat two פסוקים that teach the same חידוש as a reflection of the rule to be applied elsewhere

אגלה ערופה and תרומת הדשן CANNOT be applied elsewhere

They each have a specific מיעוט in a פסוק
That limit the אסור הנאה to these two cases

12 תנו רבנן תנור שהסיקו בקליפי ערלה - An oven which was heated up with wood or other materials whose benefit is forbidden.
 - חדש יותץ ישן יוצן - If the oven is brand new, it must be destroyed, if it is old, one must wait until it cools down before using it.
 אפה בו את הפת רבי אומר הפת אסורה וחכמים אומרים הפת מותרת Any bread baked in it - אסור, and the רבי holds it is אסור, and the חכמים hold it is מותר.
 - בישלה על גבי גחלים דברי הכל מותר - Once the אסורי הנאה are totally burned and turned into coals, everybody agrees the bread baked afterward on the coals is מותר.

12

תנו רבנן... →

תנור שהסיקו בקליפי ערלה
Whose benefit is forbidden

<p>ישן יוצן COOL</p>	<p>חדש יותץ DESTROY</p>
--	---

אפה בו את הפת

<p>וחכמים אומרים הפת מותרת</p>	<p>רבי אומר הפת אסורה</p>
--	---------------------------------------

בישלה על גבי גחלים דברי הכל מותר

13 The Gemara explains:
 This ברייתא deals with two issues.
 First - אפה בו את הפת -
 Rebbe holds the bread is אסור, because
 יש שבה עצים בפת -
 Benefiting from the bread is tantamount to benefiting from
 the wood of הנאה, איסורי הנאה, because the bread was baked from
 the heat produced by the wood.
 The Chachmim hold the bread is מותר, because
 אין שבה עצים בפת -
 Benefiting from the bread is not tantamount to benefiting
 from the wood of הנאה, איסורי הנאה.
 As both Rashi and Tosfos explain, because the Chachamim
 hold that the heat is produced from the part of the wood
 which is already burned and consumed, and no longer אסור
 בהנאה.
 This is similar to
 בישלה על גבי גחלים דברי הכל מותר
 where it was baked on coals, and even Rebbe agrees that the
 bread is מותר, because אין שבה עצים בפת. Rebbe disagrees only
 where the actual wood is present.

14 Now, regarding the oven, our ברייתא said;
 - חדש יותץ ישן יוצן -
 A new oven must be destroyed - an old oven must be cooled.
 The Gemara cites another ברייתא which disagrees, and says;
 - בין חדש בין ישן יוצן -
 Both a new or old oven need only be cooled.
 Now, the reasoning for יותץ חדש is, as Rashi explained,
 because the first heating of a new oven strengthens and
 completes it. Therefore, the oven is אסור and must be
 destroyed, because every time the oven will be used, one is
 benefiting from the wood of הנאה which heated it up
 the very first time, making it a functioning oven.
 However, this reasoning is only in accord with Rebbe who
 holds
 יש שבה עצים בפת, and likewise,
 - יש שבה עצים בתנור -
 but according to the חכמים who hold
 אין שבה עצים בפת, likewise,
 אין שבה עצים בתנור,
 and the oven is מותר.
 Actually, Tosfos adds, that according to the חכמים we would
 not even need יוצן - to cool the oven, because they hold בו אפה
 את הפת מותרת. However, it was required מדרבנן, since it is
 a minimal loss to cool and reheat the oven.

13 This ברייתא deals with 2 issues

1st

אפה בו את הפת

וחכמים אומרים הפת מותרת	רבי אומר הפת אסורה
--------------------------------------	---------------------------------

אין שבה עצים בפת
NOT tantamount to
benefiting from the
wood of פתאב
איסורי פתאב

יש שבה עצים בפת
Tantamount to
benefiting from the
wood of פתאב
איסורי פתאב

תוס' & רש"י
 The heat produced
from the wood which
is already burned
is no longer אסור
בפתאב

Similar to...
**בישלה על גבי גחלים
דברי הכל מותר**
 Even רבי agrees...
אין שבה עצים בפת

14 Regarding the oven...

Our ברייתא: **ישן יוצן** / חדש **יותץ** / Cool / Destroy

Other ברייתא: **בין חדש בין ישן יוצן** / Cooled

?

תוס'
 The first heating
completes it
 All subsequent uses
benefit from פתאב
איסורי פתאב

Only according to... רבי	According to... חכמים
------------------------------------	---------------------------------

יש שבה עצים בפת
Likewise...
יש שבה עצים בתנור

אין שבה עצים בפת
Likewise...
אין שבה עצים בתנור

תוס'
 Wouldn't even need יוצן
 However, it was
required מדרבנן, since
it is a minimal loss

15 Now we come to the second issue:
 זה וזה גורם -
 When both a permissible and forbidden item contributes in producing something, as in our case of the new oven - Bread baked at a later time will be a product of the forbidden oven, and the permissible new wood used in the current heating of the oven.
 Therefore, the גמרא resolves the contradiction between the two Braisos:
 הא רבי אליעזר הא רבנן -
 The first Braisa which says;
 חדש יותן - the oven must be broken, follows ר' אליעזר who holds
 זה וזה גורם אסור -
 The second ברייתא which says;
 רבנן חדש יוצן - the oven only has to be cooled down follows the רבנן who hold
 זה וזה גורם מותר.

15

2nd

זה וזה גורם
Bread baked at a later time will be a product of the forbidden oven, and permissible new wood

הא רבנן	הא רבי אליעזר
בין חדש בין ישן	חדש
יוצן	יותן
COOL	DESTROY
▼	▼
זה וזה גורם	זה וזה גורם
מותר	אסור